

Formandens beretning ved Aalborg Kammermusikforenings generalforsamling den 26. maj 2021.

Som alle ved, har det seneste år, godt og vel, været meget usædvanligt og problematisk for kulturlivet som for hele resten af samfundet. En verdensomspændende pandemi har ændret betingelserne for vores livsudfoldelse i stort og småt, alle planer har måttet tages op til revision, nedlukninger og aflysninger har været dagens orden, det har været ærgerligt, det har været bøvlet, men vi må nok sige, at vi her i landet er sluppet nådigt og har klaret udfordringerne ganske godt trods uundgåelige skæverter.

For Aalborg Kammermusikforening betød det i første omgang, at vi måtte aflyse de to sidste koncerter i sidste sæson, og vi kunne ikke afholde vores generalforsamling i maj måned, som vedtægterne foreskriver, men måtte udskyde den til den 15. juni, hvor sommervarme og faldende smittetal havde sørget for, at det hidtidige forsamlingsloft på 10 personer var blevet hævet. Vi mødtes i Medborgerhusets foredragssal, hvor afstands- og hygiejnekrav kunne overholdes, og alt forløb efter forskrifterne. Bestyrelsesvalget resulterede i, at formanden, (undertegnede) genvalgte for endnu et år, og de to bestyrelsesmedlemmer, som var på valg, nemlig Bjarne Juel Nielsen og Jørn Rosborg genvalgte for en ny toårs periode, ligesom også de to suppleanter, Judith Blauw og Vita Kold genvalgte.

Det så jo ganske lyst ud sidste sommer, så vi udsendte et program for den kommende sæson med seks koncerter, og folk købte koncertpakken og medlemskabet af foreningen i næsten samme omfang som det foregående år: de 106 medlemmer i 2019-2020 blev til 101 i 2020-2021, så den generelle usikkerhed taget i betragtning, var det et ganske tilfredsstillende resultat: vi blev i det trecifrede område!

Efterårsprogrammets tre koncerter gennemførtes helt efter planen, det normale antal tilhørere ved vore koncerter svarede ret præcist til det antal, som Intimsalen lovligt kunne rumme. Men så slog pandemiens anden bølge igennem og lagde alt ned. Vi måtte aflyse alle forårssemesterets tre koncerter. Vi fik i første omgang flyttet den planlagte koncert den 11. januar med Concerto Copenhagen frem til den 2. maj i håb om, at situationen havde bedret sig så meget til den tid, at koncerten kunne afvikles inden for samme sæson, men den nødvendige genåbning kom først til at gælde fra den 6. maj, og et forsøg på at flytte koncerten endnu et par uger frem glippede, så den helt måtte aflyses. Den ene af de to aflyste koncerter i forrige sæson var også en koncert med Concerto Copenhagen, så vores aftaler med dette fremragende ensemble har virkelig været ramt af uheld. Vi holder selvfølgelig kontakt med dem om hvilke muligheder for at bøde på denne misere, der måtte dukke op.

De to andre koncerter med den franske strygekvartet, Quatuor Diotima, og klavertrioen med Symfoniorkesterets koncertmester, Vesselin Demirev og hans to venner, måtte aflyses og udskydes til næste sæson.

Men lad os nu vende os mod det, der faktisk blev til noget: Vi åbnede sæsonen den 13. september med et længe ønsket genhør med Den Danske Strygekvartet, der stillede med et originalt og meget velkomponeret program, hvor den uafsluttede sidste sats fra Bachs Die Kunst der Fuge og den kontrapunktisk opbyggede, meditative Koral, "Vor deinen Thron tret ich hiermit" ledte direkte over i Anton Weberns Strygekvartet, som om Webern havde grebet pennen, da den faldt ud af

Bachs hånd! Et programmæssigt greb, der gav indlysende mening i kvartetens dybt indlevede fortolkning af denne lille suite af værker.

Med den tredje af Beethovens første samling af strygekvartetter, opus 18, den i D dur, tog Den Danske Strygekvartet hul på den fejring af 250 året for Beethovens fødsel, der skulle have præget 2020, men som i nogen grad løb ud i sandet. Det gjorde ensemblets turnering af dette charmerende ungdomsværk imidlertid langt fra. Der blev musiceret med intensitet og et sammenspil så legende let, som det kun kan opnås gennem en enestående gensidig opmærksomhed musikerne imellem, trænet gennem mange års lykkeligt samarbejde. Koncerten sluttede med en chaconne af Purcell, der ledte op til Mozarts strygekvartet nr. 16 i Es dur, en værdig afslutning på en virkelig mindeværdig koncert.

Det samme kan desværre ikke siges om den næste koncert den 4. oktober. Vi havde af hensyn til afvekslingen i programmet ønsket en koncert med et blæserensemble og havde gennem flere måneder forsøgt at få kontakt til blæserensemblet Carion, men uden held: den var som sunket i jorden! Vi kom under et vist tidspres da deadline for programmets færdiggørelse nærmede sig, og blev så af en af vore tidligere samarbejdspartnere gjort opmærksom på Hamburger Bläserquintett og cellisten David Stromberg, der bød sig til med et program, der bl.a. bestod af arrangementer for cello og blæserkvintet af kendte koncertante stykker for cello og orkester med Tjajkovskis rokokovariationer som hovedværk. Omplantningen af symfonisk musik til kammerformat kaster ofte nyt lys over de kendte værker, og det var, hvad vi håbede på i dette tilfælde. Ensemblet havde mulighed for at træde ind i det hul, der endnu var ledigt i vores program, så aftalen blev sluttet. David Stromberg er en glimrende cellist og leverede varen upåklageligt. Det var ham, der stod for en stor del af arrangementerne, og det fungerede fint. Men blæserkvintetten var ikke på niveau: det var fem individuelle musikere, der endnu ikke havde opnået den klanglige integration og den gensidige opmærksomhed i samspillet, der danner et ensemble. Det blev især tydeligt i de værker, hvor de optrådte som blæserkvintet og ikke som akkompagnatører, i blæserarrangementet af Mozarts ouverture til Tryllefløjten og i Beethovens blæserkvintet i Es dur. En ærgerlig fejl disposition fra vores side, truffet under tidspres.

Helt i plet ramte til gengæld valget af dansk klaverspils grand old man, John Damgaard, som den, der skulle stå for fejringen af Beethovenjubilæet ved en koncert den 30. november. Han havde valgt at gøre det med opførelsen af de tre klaversonater, hvormed Beethoven afsluttede sit epokegørende arbejde med og udvikling af genren, opus 109, 110 og 111. John Damgaard præsenterede sonaterne i et engageret foredrag, der røbede en indsigt og en kærlighed som er udviklet gennem et langt samliv med disse værker, hvorefter han fremførte dem med et teknisk overskud og en musikalsk transparens og kunstnerisk dybde, der gjorde stort indtryk. Beethoven kunne ikke få en hyldest mere passende og fortjent end den, John Damgaard leverede denne smukke aften.

Vi har ved flere lejligheder drøftet muligheden for et eller andet samarbejde med Aalborg Symfoniorkesters kammermusikgruppe Pro Musica. I denne sæson bød der sig så en mulighed, da Pro Musica havde et ønske om at spille en koncert med en større gruppe musikere end der normalt er plads til i deres budget, nemlig Hugo Kauns oktet i F dur og Louis Spohrs nonet. Løsningen blev så, at vi gik ind og medfinansierede koncerten mod at vore medlemmer til gengæld fik gratis adgang til den som et ekstra tilbud. Koncerten fandt sted den 21. november, den var

velbesøgt og på alle måder vellykket. Vi vil gerne fortsætte og videreudvikle dette samarbejde fremover, når en god lejlighed byder sig.

Ved starten af sæsonen, hvor vi allerede havde oplevet to aflysninger i slutningen af den foregående sæson, rettede vi henvendelse til vore sponsorer og forhørte os, om de ønskede en forholdsmæssig tilbagebetaling af de tilskud, de havde givet. Fra alle, undtagen Statens Kunstfond, fik vi den tilbagemelding, at de ikke ønskede tilbagebetaling, men at vi kunne overføre resten af tilskuddet til den følgende sæson. Vi har derfor undladt at søge nye tilskud i denne sæson bortset fra dem, der allerede var bevilget og udbetalt fra Aalborg Kommune og Louis-Hansen Fonden. I stedet for at takke diverse fonde for tilskud, vil vi gerne sige dem stor tak for den velvilje og generøsitet, de har udvist ved at se stort på, at det program, de har givet tilskud til, ikke er blevet gennemført som planlagt. Coronapandemien har således ikke bragt os ud i nogen form for økonomiske problemer. Tvært imod. Vi har en kassebeholdning, som giver os mulighed for at planlægge en kommende sæson, der på flere måder kompenserer for de afsavn og mangler, der kom til at præge den netop afsluttede sæson. Derom mere senere.

Og så har vi en helt særlig tak at sige til vort mangeårige medlem, Ivar Villadsen, som i 2015 har oprettet en fond, *Nordjysk Musikfond Ivar Villadsen*, som har til formål at støtte musiklivet i Nordjylland. Ivar har ønsket, at Aalborg Kammermusikforening skulle stå som fast årlig modtager af et støttebeløb på 8.333 kr. Vi ser dette som en anerkendelse af den betydning, Aalborg Kammermusikforening har haft og har for at det også i Nordjylland er muligt at opleve klassisk kammermusik på højeste professionelle og musikalske niveau. Vi er meget bærede og glade over denne gave og den gode tanke, den er udtryk for, og vil bestræbe os for på alle måder at leve op til den forpligtelse en sådan gave også indebærer.

Også en varm tak til vores uundværlige samarbejdspartner, Musikkens Hus, uden hvilken meget ville se ganske anderledes ud. Den organisatoriske og praktiske hjælp vi får gennem dette samarbejde, de resurse-mæssige muligheder, det giver os, den velvilje og tillid, vi møder, er uvurderlig. De gode relationer mellem vores forening og Musikkens Hus, der blev etableret i Jeppe Uggerhøjs tid, er videreført i samme gode ånd under den nye musikchef, Tecwyn Evans, som vi gerne vil takke for stor velvilje, god sparring og praktisk hjælp i det forgangne år.

Tak fra mig til den øvrige bestyrelse for fornøjelige møder, gode ideer og godt arbejde. Og sidst, men ikke mindst: tak til vore trofaste medlemmer; vi beklager denne delvist forulykkede sæson og håber normaliteten, lidt efter lidt vil indfinde sig i et sådant omfang, at vi igen kan dele de store oplevelser, der gemmer sig i den klassiske musik, med jer i en mere forudsigelig og knap så udfordrende fremtid.

De 26. maj 2021
Bjarne Troelsen